

Fàbrica de Cal Garbat

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Balears, 12
Alçada: 136

Coordenades:

Latitud: 41.52006
Longitud: 2.35843
UTM Est (X): 446469
UTM Nord (Y): 4596690

Classificació

Número de fitxa 08214 - 89
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1854
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: està en desús, amb la majoria d'obertures tapiades i sense manteniment, mig abandonada.
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Número inventari Si (IPA 9298)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 6669801DF4966N0001TT
Fitxes associades:
[Cal Garbat](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Data de registre de la fitxa: dl., 02/02/2015 - 01:00

Descripció

Antiga fàbrica tèxtil situada entre els carrers Llibertat, Balears, Mn Cinto Verdaguer i Torrent d'en Daniel. Consta de quatre grans naus industrials de planta rectangular, unides pels extrems, formant un conjunt de planta quadrada amb un pati central.

La porta principal d'accés es troba en el carrer Balears, d'arc rebaixat, amb l'any 1902 esgrafiada en el timpà. Aquest tram consta de planta baixa i pis. La nau corresponent al carrer Verdaguer consta de planta baixa i tres pisos i la resta de les naus són de planta baixa i dos pisos. Les cobertes són de teula a dues aigües i descansen sobre els murs longitudinals de càrrega.

Els paraments són arrebossats amb amples finestres d'arc escarser.

Observacions:

Al carrer Llibertat hi ha un conjunt de cases de cós relacionades amb el projecte industrial. A l'eixida d'una de les cases, Can Fil, hi ha la xemeneia de la fàbrica que es comunica per sota terra amb l'antiga caldera de vapor de la fàbrica.

Història

El fundador d'aquesta indústria fou Jaume Vives i Bonamusa. El nom de Cal Garbat és l'aplicació del malnom popular que tenia. El 1869 tenia 74 telers manuals; el 1879 en tenia 28 de manuals i 16 de mecànics. Llavors ja es coneixia amb el nom de "Hijos de J. Vives Bonamusa".

L'any 1900 tenia 76 telers mecànics moguts a vapor, 12 telers comuns, manyeria pròpia, tint i blanqueig. Aquest darrer era un edifici que hi havia prop del Camí del mig amb una extensió de terra per estendre i assecar les teles. El Torrent del blanqueig era el camí d'accés a aquest indret.

L'any 1917 es produeix un altre salt generacional i es coneix amb el nom de "Hijo y nieta de J. Vives Bonamusa", amb 162 telers. Ja el 1926 passa a dir-se "Antoni Vives" amb només 58 telers. Tanca l'any 1930.

Després de la Guerra Civil, el senyor Francisco Canals Corbatera, instal·la 34 telers que treballen fins els anys 70. també acollí l'empresa Textil Marro que més tard es coneixeria com Vilassar Textil i s'instal·laria al Camí de Mataró.

Bibliografia

ABRIL, J.M; ANDREU, J.; BENITO, P.; CASANOVAS, J.; MAS, MT. I SAMON, J.(1988). De menestrals a teixidors. Dos segles d'industrialització a Vilassar. Museu Municipal de Vilassar.

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

GENERALITAT DE CATALAUNYA (1991). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Vilassar de Dalt.

